

Allah Büyüktür

— GürhanGürses · 28 Kasım 2019

Ne zaman bir derde düşsem: “Allah büyüktür.” derim. Budur benim ezberim. Varsa yoksa bütün ederim. Sigortam... Garanti belgem...

Saçımın telinden ayağımın ucuna kadar ayrılığa düşsem de gırtlığıma kadar hüzne batsam da hakiki bir dost sesine hasret kalsam da özleşem de ölsem de dilimden düşmez: “Allah büyüktür.”

Gönlümüzde her ne varsa dilimizde de o olur. Aklımızdan geçen her ne ise sözlerimize yansıyan da o olur. Göğümü sarsa da kapkara bulutlar, kurusa da bahçem, kırılrsa da dalım, solsa da çiçeğim yine de vazgeçmem: “Allah büyüktür.” derim.

Kırık çıkık içinde kalsa da kemiğim, çürüse de etim, yıkılrsa da bedenim, çıksa da canım yine de eksik olmaz dilimde: “Allah büyüktür.”

Gitse de eşim dostum, terk etse de sevdiğimi zannettiklerim, tek kalsam da bu dünyada, terkin terkinde olsam da gam etmem hiçbir şeyi kendime: “Allah büyüktür.” derim.

Bakmam yüzüne gözüne. Boyuna bosuna aldırmam. Malını mülkünü sormam. Gönlüne bakarım, insanlığına... Şefkatine, vicdanına sonra da: “Allah büyüktür.” derim.

Ne zaman bir müşkül iş başıma gelirse işte bu da benim imtihanımdır diye düşünür Hazreti Eyüp sabrını gösteririm “Allah büyüktür.” derim.

Kimsesizliğim boğsa da beni, yalnızlığım acıtsa da kalbimi, Azrail alsın da canımı: “Allah büyüktür.” derim.

Yârim derdini ver desem yüklensem ona yük olan her şeyi, eklesem derdimin üstüne onun derdini “Allah büyüktür.” derim.

Kol kanat gerenim olmasa da bir tas su verenim, bir kap yemek sunanım ve nasılsın diyenim olmasa da “Allah büyüktür.” derim.

Garip geldik bu dünyaya garip gideceğiz. Dilimizde bir dua gibi zikrettiğimiz, bir dava gibi fıkrettiğimiz her şart ve zeminde hiçbir kimseye eyvallah etmeden, baş eğmeden, eğriye düşmeden “Allah büyüktür.” derim.